

Homilia Hamvazószerdán

Mindnyájan megcsodáljuk a magasugrókat, hogy milyen erővel és rugalmassággal ugorják át a léceket. Ha a mérőlécet 1 vagy 2 centit felfelé állítják, azt gondoljuk: vajon még ez is megy neki. Szurkolunk neki.

Sok ilyen mérőléc van az életünkben, amelyekkel mi mérünk vagy bennünket mérnek. Rög-tön, amint egy gyermek megszületik és felsír, megméri: 49 cm; 3250 gr a súlya és így tovább. Ezt tesszük mi, a felnőttek: Kinek van többje, mint nekem? Ki képes többre nálam? Ki jobb nálam?, azonban Ti is, Fiúk, nagyon gyorsan megtanuljátok, hogy mérjétek: Ki a legerősebb? Ki a legnagyobb, a leggyorsabb? Így mérnek a gyerekek. Az iskolában mindenki megtanul számolni és mérni.

Mindenki tudja, meg kell mérnünk, hogy valami milyen hosszú, széles, magas vagy mély, mennyit keres valaki és nagyon gyorsan mindenki kiszámolja magának: mit kapok érte? De nemcsak a dolgokat mérjük meg, hanem más embereket is. Kinek van többje, mint nekem? Ki képes többre nálam? Ki jobb nálam? Ki sikeresebb? Ha így mérünk, akkor mások, akiket megmérnek vagy én magam is, akit megmérnek, gyakran szomorú leszek.

Jézus is megtapasztalta, hogyan mértek az emberek: aki beteg, az bűnös vagy a szülei. Aki leprás, azt Isten sújtja a bűneiért. – Aki Isten törvényét nem ismeri, az nem jó ember. El tudjuk képzelni, mit éreztek az emberek, akiket így mértek meg.

De Jézus azt mondta tanítványainak: Ez így nem jó. Ti tudtok másképpen mérni. Minden emberben megláthatjátok a jót. Ez az én mércém. Ezt a mércét alkalmazzátok minden emberre.

Ha a másiról azt mondjuk: Ez egy nulla, akkor keress: mit tud ő, amit én nem tudok. Ha azt mondjuk: szép lenne, ha minden ember békében élne, akkor gondold meg: mit tehetnék érte, hogyan tudnék a békéhez hozzájárulni. Ha azt érezzük: többet jelenthetne számomra az Isten, akkor kérdezd meg: Minden nap beszélek Istennel? Gyakran megkérdem magamtól: Mit tenne Jézus konkrétan az én helyzetemben? Hogyan döntene?

Ha azt gondold: ma nincs kedvem, hogy templomba menjek, akkor fontold meg: Ha Isten ilyen lenne velem szemben, amilyen én vagyok vele, hogyan állnék meg előtte?

Ha megcsodáljuk a nagy sportolókat, többnyire elfelejtjük, mennyit kell edzeniük egy ilyen eredményért. Mire a mérőléceket oly magasra lehet állítani, mennyi időbe és türelembe, mily sok izzadságba és bátorságba került. Az ilyen rekordtartók szeretnék másoknak megmutatni: valóban el tudunk érni egy ilyen csúcs eredményt.

Ne engedjük magunkat elbátortalanodni. Mindenkinek csak azt a magasságot kell átugornia, amire képes. Azt hiszem senki sem mondaná: el kell dobnom a mérőlécet, ha nem tudok rajta átugorni. Hanem az máson múlik. Túl keveset edzettem vagy pedig a mérőlécet túl magasra helyezték, mivel oly nagyravágyó voltam vagy mások előtt fel szeretnék vágni.

Jézus nem erre helyezi a súlyt. Azt mondja: Tedd azt, amin dolgozol. Légy kész a jóra! Keresd a békét önmagaddal és másokkal. Teremts békét ott, ahol tudsz. Nyitott szemekkel járd a világot! Oszd meg, amid van, és ez másoknak valóban örömet okoz és segít. Akiket

nem tudsz annyira kedvelni, keresd bennük először azt a jót, amiért értékelni lehet őket. Építs hidat, amely a másikhoz vezet. Légy élő és építő tagja közösségednek.

Kedves Testvéreim,

Jézus felszólításának erejében bízva fogadjuk most homlokunkra a hamu keresztet, és jelezzük vele, hogy készek vagyunk begyakorolni az ő látásmódját. Kérjük Őt: Jézus, fogd meg a kezünket és vezess bennünket a Húsvét felé vezető úton.

